

RELACJE, KTÓRE PODOBAJĄ SIĘ BOGU

Część I – „Zasady komunikowania się”

Podczas poniższego rozważania będziemy przyglądali się Bożym myślom, wskazówkom i poleceniom na temat zasad właściwego porozumiewania się.

Kiedy będziesz przerabiał lekcję:

- proś Boga, by pokazał ci, jak układają się twoje stosunki z innymi ludźmi (w Twoim domu, zborze, grupie młodzieżowej, sąsiedztwie);
- proś Boga, aby przez swojego Ducha wskazał Ci na błędy w komunikowaniu z kimś z Twojej rodziny, zboru, grupy młodzieżowej itd...
- poproś Boga, aby wskazał Ci te słowa, które powinna usłyszeć od Ciebie szczególnie ta osoba (osoby), którą zraniłeś jakimś zachowaniem, słowem, myślą czy też obojętnością.

1. Przeczytaj następujące fragmenty Pisma i pod każdym cytatem zapisz, czego możesz nauczyć się, zastosować, zmienić w relacji, w komunikowaniu się z innymi. Spróbuj zapisać wnioski w formie postanowień, decyzji odnośnie Twojego zachowania, komunikowania się z innymi w domu, zborze, grupie młodzieżowej. Przykład takiego postanowienia zapisany został w oparciu o pierwszy werset z punktu „a”

a) Przyp. 15:28

Serce sprawiedliwego rozważa, co odpowiedzieć, lecz z ust bezbożnych tryska złość.

Postanowienie brzmi:

Np. Będę zawsze rozważał, co odpowiedzieć, aby moja odpowiedź była wolna od złości.

b) Przyp. 19:11

W cierpliwości zaznacza się roztropność człowieka, a chlubą jego jest, gdy zapomina o krzywdach.

c) Przyp. 17:27-28

Kto oszczędza swych słów, jest rozsądny, a kto zachowuje spokój ducha, jest roztropny. Nawet głupiec, gdy milczy, uchodzi za mądrego, za roztropnego, gdy zamyka usta.

d) Przyp. 4:24

24. Oddal od siebie fałsz ust i trzymaj z dala od siebie przewrotność warg!

e) Przyp. 14:3

3. Mowa głupca jest różgą na jego grzbiet, lecz mędrców strzegą ich wargi.

f) Przyp. 11:11

Dzięki błogosławieństwu prawych podnosi się miasto, lecz usta bezbożnych burzą je.

g) Przyp. 18:21

Śmierć i życie są w mocy języka, lecz kto nim zyskuje przyjaciół, korzysta z jego owocu.

h) Przyp. 17:9

Zataja występki ten, komu zależy na przyjaźni; lecz kto o nim rozgłasza, rozłącza przyjaciół.

i) Przyp. 10:32

Wargi sprawiedliwego wypowiadają to, co jest miłe, lecz usta bezbożnych tylko to, co jest przewrotne.

j) Przyp. 16:21,23-24

Kto ma mądre serce, ten zwie się rozumnym, a słodycz mowy pomnaża zdolność przekonywania.

Przyp. 16:23-24

Serce mędrca udziela mądrości jego ustom i pomnaża jego zdolność przekonywania.

Miłe słowa są jak plaster miodu, słodyczą dla duszy i lekarstwem dla ciała.

k) Przyp. 18:13-14

Kto odpowiada, zanim wysłucha, zdradza swoją bezmyślność i naraża się na hańbę.

Człowiek dzielnego ducha wytrzyma chorobę, lecz ducha strapionego kto podniesie?

l) Przyp. 18:19

Brat oszukany mocniejszy stawia opór niż warowny gród, a jego upór jest jak zasuwany pałac.

ł) Przyp. 24:29

Nie mów: Jak on postępuje ze mną, tak ja z nim postąpię, każdemu oddam według jego czynu.

m) Przyp. 13:10

Zuchwałość wywołuje tylko zwady, lecz u tych, którzy przyjmują radę, jest mądrość.

n) Przyp. 15:1-4

Łagodna odpowiedź uśmierza gniew, lecz przykre słowo wywołuje złość.

Język mędrców rozsiewa wiedzę, lecz usta głupców tryskają głupotą.

Oczy Pana są na każdym miejscu i śledzą złych i dobrych.

Łagodny język jest drzewem życia, lecz jego przewrotność powoduje zmartwienie serca.

o) Przyp. 15:32

Kto nie zważa na karność, gardzi własnym życiem, lecz kto słucha napomnienia, nabywa rozum.

p) Przyp. 31:26

Gdy otwiera usta, mówi mądrze, a jej język wypowiada dobre rady.

r) *Efez. 4:26*

Gniewajcie się, lecz nie grzeszcie; niech słońce nie zachodzi nad gniewem waszym,

s) *Efez. 4:29*

Niech żadne nieprzyzwoite słowo nie wychodzi z ust waszych, ale tylko dobre, które może budować, gdy zajdzie potrzeba, aby przyniosło błogosławieństwo tym, którzy go słuchają.

t) *Jak. 1:19-20*

Wiedźcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu.

Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga.

u) *1 Piotr. 3:8-10*

A w końcu: Bądźcie wszyscy jednomyślni, współczujący, braterscy, miłosierni, pokorni; Nie oddawajcie złem za zło ani obelgą za obelgę, lecz przeciwnie, błogosławcie, gdyż na to powołani zostaliście, abyście odziedziczyli błogosławieństwo.

Bo kto chce być zadowolony z życia i oglądać dni dobre, ten niech powstrzyma język swój od złego, a wargi swoje od mowy zdradliwej.

w) *Kol. 4:6*

Mowa wasza niech będzie zawsze uprzejma, zaprawiona solą, abyście wiedzieli, jak macie odpowiadać każdemu.

y) *Jak. 1:19-20*

Wiedźcie to, umiłowani bracia moi. A niech każdy człowiek będzie skory do słuchania, nieskory do mówienia, nieskory do gniewu.

Bo gniew człowieka nie czyni tego, co jest sprawiedliwe u Boga.

z) *1 Piotr. 2:21-23*

Na to bowiem powołani jesteście, gdyż i Chrystus cierpiał za was, zostawiając wam przykład, abyście wstępowali w jego ślady;

On grzechu nie popełnił ani nie znalazł zdrady w ustach jego;

On, gdy mu zlorzeczono, nie odpowiadał zlorzeczeniem, gdy cierpiał, nie groził, lecz poruczał sprawę temu, który sprawiedliwie sędzi;